

Λευκή Συμφωνία

της ΑΝΤΑΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Άνευ όρων παράδοση στο rock

Από την πρώτη τους εμφάνιση στο «Club 22» μέχρι σήμερα, 10 χρόνια μετά, η «Λευκή Συμφωνία» κρατάει δικαίως τα σκήπτρα ενός απ' τα καλύτερα ελληνικά groups. Έπαιξαν δίπλα στους Metallica

και τους Cult, έγιναν σημείο αναφοράς για την παρουσία ελληνικών groups στο MTV, ηχογράφησαν στο Βερολίνο. Η «Λευκή Συμφωνία» διανύει τη δεύτερη πιο ώριμη δεκαετία της.

Q1: Είσατε 10 χρόνια σ' αυτό το χώρο. Τι πιστεύετε πως έχει αλλάξει από τότε μέχρι σήμερα.

Σωτήρης: Τα standards. Έχουν ανέβει πολύ. Πρέπει να προσέξεις πώς και πού θα βγεις να παίξεις, τα μηχανήματα, τον ήχο. Τεχνικά πράγματα που όμως παίζουν σημαντικό ρόλο στο τελικό αποτέλεσμα.

Θοδωρής: Επίσης σήμερα υπάρχουν περισσότερα media. Παλιά ήταν πολύ σπάνιο να δεις κάποιο video-clip στην κρατική τηλεόραση. Η μόνη λύση ήταν να βγεις στο MTV. Τότε στα κρατικά κανάλια δεν υπήρχαν video-clips – απλώς έβγαίνες και τραγουδούσες. Με τη σημερινή προώθηση έχει μεγαλώσει και το star system στο rock. Αυτό που μου αρέσει είναι ότι υπάρχουν διάφορα είδη πλέον. Hip-hop, techno. Υπάρχουν σχήματα που παίζουν τα πάντα πια. Δεν υπάρχουν περιορισμοί.

Q1: Πώς προέκυψε ο τελευταίος σας δίσκος;

Θοδωρής: Τα κομμάτια είναι δουλειά που κράτησε περίπου 2 χρόνια. Η προετοιμασία, το γράψιμο των τραγουδιών, οι πρόβες, η προπαραγωγή στο studio, η τελική παραγωγή.

Διογένης: Αυτό που σε κάνει να γράφεις είναι ότι μετράς για κάποιους ανθρώπους. Έτσι καταφέρνεις να τους εκφράσεις και να εκφράζεσαι και εσύ. Τα νέα παιδιά δεν τρώνε πια το παραμύδι. Διαλέγουν τι ακούν. Εμείς απευθυνόμαστε σ' αυτούς

που θέλουν να κάνουν επιλογές και όχι σ' αυτούς που θέλουν ν' ασχοληθούν με τα πάντα.

Q1: Οι στίχοι σας, όπως και σε άλλες δουλειές σας, δείχνουν έναν έντονο προβληματισμό απέναντι στον κόσμο.

Σωτήρης: Απ' τη στιγμή που σκέφτεσαι, προβληματίζεσαι.

Θοδωρής: Το θέμα είναι να σκέφτεσαι.

Σωτήρης: Βέβαια σκοπός δεν είναι πάντα να προβληματίζεις τους άλλους. Αλλά απ' τη στιγμή που νιώθεις την ανάγκη να εξωτερικεύσεις κάποια πράγματα και έχεις διαλέξει ως μέσο τη μουσική και κάποιους άλλους μαζί, το δίνεις. Από κει και πέρα, ποιος θα το πάρει και πώς θα το μεταφράσει είναι εντελώς προσωπικό θέμα του καθενός. Δεν δίνουμε συνταγή «πάρε, άκου».

Θοδωρής: Με τη μουσική εκφράζουμε αυτά που νιώθουμε. Υπάρχει κάποιος κόσμος που μας στηρίζει. Υπάρχει κόσμος που σκέφτεται σαν εμάς. Εμείς το μόνο που κάνουμε είναι να εκφράζουμε τις δικές τους απόψεις.

Q1: Ένα τραγούδι σας, το «Κύμα», βασίζεται στο ποίημα «Ένας λόγος για το καλοκαίρι» του Γ. Σεφέρη. Πώς νομίζετε ότι συνυπάρχει το rock με την ποίηση;

Σωτήρης: Η ταμπέλα του rock δεν μας αρέσει. Δεν μας εκφράζει.

Διογένης: Έχει πέσει στην καφρίλα. Το rock μπορώ να το καταλάβω ως έννοια όταν υπήρχε η disco. Τώρα πια δεν υπάρχουν αυτά.

Θοδωρής: Έχουν χρησιμοποιήσει την έννοια rock για να βγάλουν κάνα νέο πελάτη, άνθρωποι που δεν είχαν σχέση με το αντικείμενο. Πήραν αυτό που κάναμε εμείς και κάποια άλλα groups και το δώσανε στον κόσμο μ' έναν τρόπο που δεν εκφράζει την ουσία που αντιπροσωπεύει το rock. Δεν μπορείς να πλησιάζεις κάτι που έχεις μέσα σου με ταμπέλες. Δεν θέλουμε να το λέμε rock ή οτιδήποτε. Δεν βάζουμε ταμπέλες.

Διογένης: Μπορείς να μιξάρεις τα πουλιά που κελαηδούν, και τα αυτοκίνητα που περνούν στο δρόμο. Αυτό είναι τελικά μουσική. Του βάζεις και beat... Το beat μετράει σήμερα. Τώρα πια υπάρχει ένα είδος μουσικής, το beat. Αν δεν υπάρχει beat, δεν το παραδέχεται ο άλλος.

Q1: Ποιοι είναι οι μουσικοί προσανατολισμοί σας σ' αυτό το album;

Θοδωρής: Ο καθένας από μας ακούει διαφορετική μουσική. Την εποχή που γράφαμε το δίσκο άκουγα όλα τα style – από rock και κλασική μέχρι trance. Άκουγα ψυχεδέλεια και γερμανικό rock των '70s.

Διογένης: Ακούμε γενικότερα μουσική.

Q1: Τουλάχιστον εσείς, απ' ό,τι βλέπω, δεν είστε «κολλημένοι» ροκάδες. Δεν διαχωρίζετε τη μουσική.

Η μουσική είναι μία. Το θέμα είναι πώς τη χρησιμοποιείς. Πώς περνάει μέσα σου, πώς φιλτράρεται.

Θοδωρής: Είμαι κολλημένος με το rock. Είναι η μουσική που γουστάρω, αλλά πρέπει να είσαι πολύ μαλάκας για να διαχωρίζεις τη μουσική. Απ' τη στιγμή που κάνεις μουσική δεν μπορείς να τη διαχωρίσεις. Η μουσική είναι μία. Το θέμα είναι πώς τη χρησιμοποιείς. Πώς περνάει μέσα σου, πώς φιλτράρεται, με ποιον τρόπο τη βγάζεις και αν βγαίνει τελικά απ' αυτή ο εαυτός σου.

Q1: Ακόμα και rave;

Θοδωρής: Ναι. Το να είναι ψυχεδελικό, έχει ρίζες στη δεκαετία του '70. Έχει πολλά κοινά στοιχεία με το rock και δεν μπορώ να καταλάβω γιατί οι ρεϊβάδες και οι ροκάδες έχουν κόλλημα. Πρέπει να είσαι ηλίθιος για να πλησιάζεις τους ανθρώπους με ετικέτες και ταμπέλες.

Διογένης: Το πρόβλημα δεν υπάρχει στο style της μουσικής· υπάρχει στους ανθρώ-

πους. Δεν έχουμε μεταξύ μας επαφή και εμπιστοσύνη. Αυτή η καχυποψία είναι που γαμάει τα πράγματα.

Όταν μετράς για κάποιους ανθρώπους, αυτοί σε κάνουν να γράψεις κάποια πράγματα

Q1: Υπήρξαν συγκεκριμένοι μουσικοί που ήταν καταλυτικοί για τη μουσική που δημιουργείτε σήμερα;

Θοδωρής: Ακούμε όλα τα νέα rock groups - Smashing Pumpkins, Sound Garden, Red Hot Chilly Peppers, Metallica. Ο Διογένης ακούει hip-hop περισσότερο. Ο Γιάννης, ο ντράμερ μας, ακούει ινδική, τουρκική...

Σωτήρης: Αλλά αυτά τα πράγματα δεν μπορούν να σε επηρεάσουν άμεσα. Είναι στο κεφάλι σου και όταν παίζεις κάτι, μπορεί να σου 'ρθει ένα σημείο απ' το κομμάτι που άκουσες. Δεν παίρνεις να γράψεις ένα κομμάτι και λες απ' την αρχή ότι αυτό θα μοιάζει με το τάδε. Εκτός κι αν κλέβεις το τραγούδι ή αν κάνεις μια συγκεκριμένη αναφορά σ' αυτό. Εμείς δεν το έχουμε αυτό, οπότε δεν υπάρχει καμιά συγκεκριμένη επίδραση.

Q1: Μετά από τόσα χρόνια πήγαίνε-έλα σε Αθήνα-Γερμανία, ποιες διαφορές νομίζετε πως υπάρχουν στην αγορά εκεί από εδώ;

Θοδωρής: Άλλη χώρα, άλλη νοοτροπία. Αν και η Αθήνα δεν έχει να ζηλέψει τίποτα απ' τη Γερμανία, είναι δύο περιοχές με τα καλά και τα κακά τους.

Όσον αφορά τη μουσική, η Γερμανία μπορεί να εξάγει ευκολότερα από μας και ει-σάγει τα πάντα.

Διογένης: Η Γερμανία είναι η τρίτη αγορά στον κόσμο. Επίσης, έχει ψηθεί στο marketing της μουσικής.

Σωτήρης: Εκεί υπάρχει rock σκηνή. Υπάρχει κόσμος που ακούει. Όλη η νεολαία ακούει τα σύγχρονα μουσικά ρεύματα. Υπάρχει προώθηση. Εδώ οι μισοί ακούν λαϊκή, παραδοσιακή μουσική, και οι υπόλοιποι μοιράζονται στα υπόλοιπα. Εκεί, ανάλογα με τον κόσμο, έχεις διαφήμιση, προώθηση - τα πάντα.

Q1: Ποια είναι τα μελλοντικά σχέδια του group;

Θοδωρής: Ως πρώτη σκέψη θα κάνουμε συναυλίες. Παίξαμε και το καλοκαίρι. Βγήκε ο δίσκος και θέλουμε ένα διάστημα να ξαναοργανωθούμε, να γράψουμε μερικά νέα τραγούδια, να ηρεμήσουμε. Ίσως να παίξουμε την άνοιξη.

Q1: Να υποθέσω πως το μέλλον της «Λευκής Συμφωνίας» είναι τώρα;

Διογένης: Δεν μπορείς να ξέρεις ποτέ για το αύριο. Κάνεις μακροχρόνια σχέδια, αλλά μπορεί αύριο να συμβεί κάτι και να τα αλλάξει όλα. Έτσι δουλεύουμε πάντα ως μπάντα. Δεν έχουμε ποτέ ένα στόχο που να μην μας αφήνει να λοξοδρομήσουμε. Απλά συζητάμε καθετί καινούριο που έρχεται μέσα.

Κάθε μέρα σου φέρνει κάτι καινούριο. Καθετί καινούριο σε κάνει να σκέφτεσαι διαφορετικά πάνω σε κάτι. Το συζητάς. Και βρίσκεις πορεία. Ουσιαστικά δεν ακολουθούμε μια συνταγή.

Θοδωρής: Όταν κάνεις μουσική, έχεις μόνο ένα συγκεκριμένο στόχο. Να κάνεις μουσική. Τίποτα άλλο. Όλη η σκέψη μας και το μεγαλύτερο μέρος της ενέργειάς μας αναλώνεται στο να γράφουμε τραγούδια.